

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoPs/4/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125347476
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6125347476.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci starostlivosti o A. B., nar. XX.XX.XXXX, pozbavenú spôsobilosti na právne úkony, trvale bytom C., t.č. Zariadenie sociálnych služieb D., v zastúpení opatrovníkom Mestom C., o návrhu navrhovateľky E. F. (predtým B.), nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., B. XXX/XX, o zmenu opatrovníka pre pozbavenú, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 8Ps/10/2025-122 zo dňa 04.12.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 8Ps/10/2025-122 zo dňa 04.12.2025 p
o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Návrh navrhovateľky na zmenu opatrovníka pre A. B. sa zamietá v celom rozsahu. II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“ Návrhom doručeným okresnému súdu 14.07.2025 sa navrhovateľka domáha zmeny opatrovníka pre svoju dcéru pozbavenú spôsobilosti na právne úkony tak, aby týmto opatrovníkom bola ona ako biologická matka pozbavenej ustanovená za opatrovníka a doterajší opatrovník Mesto C., aby bolo z tejto funkcie odvolané. Dňa 21.07.2025 Zariadenie sociálnych služieb D., G. - F. zaslalo okresnému súdu správu, z ktorej vyplýva, že A. B., nar. XX.XX.XXXX sa poskytuje sociálna služba v tomto zariadení od 18.01.2021. Mesto C. ju zastupuje pri právnych úkonoch - podpisovanie dokumentov, ktoré sú potrebné pre zabezpečenie sociálnej služby. Sociálne pracovníčky Mesta C. sa aktívne informujú o A. B. a o jej osobných potrebách, zúčastňujú sa pri riešení zabezpečovania jej zdravotnej starostlivosti (preventívne prehliadky, dentálna hygiena, očné vyšetrenia a pod.), v čase narodenín alebo iných udalostí ju osobne navštevujú. A. B. pravidelne navštevuje teta H. A. a stará mama I. B. - zabezpečujú jej istoty a väzby s blízkou rodinou. H. A. pravidelne udržuje kontakt s A. B. prostredníctvom video a telefonických hovorov, je jej dôverníkom, dopláca časť úhrady za sociálnu službu a zabezpečuje jej aj materiálne potreby (oblečenie, obuv, okuliare a pod.). A. B. poberá invalidný dôchodok vo výške 479,50 Eur, úhradu za sociálne služby má platiť vo výške 501,00 Eur a mesačne jej má zostať „vreckové“ 71,03 Eur; rozdiel dopláca jej teta H. A.. A. B. má v zariadení zriadený depozitný účet, na ktorom sú evidované všetky jej výdavky na základe príslušných dokladov (nákup liekov, pedikúra, kadernícke služby). Stav hotovosti na depozitnom účte k 16.07.2025 predstavuje sumu 807,24 Eur.

2. Dňa 23.07.2025 Mesto C. - opatrovník obmedzenej na právne úkony okresnému súdu oznámil, že od posledného rozhodnutia vo veci, t.j. od 15.08.2024 sa pomery nezmenili, nenastali žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu opatrovníka pre obmedzenú v spôsobilosti na právne úkony(ďalej aj len „ obmedzená“, „ pozbavená“). Zamestnanci mesta sú v pravidelnom kontakte so zariadením, v

ktorom je obmedzená umiestnená. Stav obmedzenej je v zariadení stabilizovaný, o jej zdravotnom stave je pravidelne mailami oboznamovaná navrhovateľka, ako jej matka. Všetky vyšetrenia a zákroky sú realizované so súhlasom opatrovníka. Súhlasili aj so psychologickým vyšetrením obmedzenej, nakoľko po návrate z krátkodobého pobytu u navrhovateľky sa jej stav zhoršil. Návštevy navrhovateľky v zariadení sú sporadické, v roku 2025 navrhovateľka bola navštíviť svoju dcéru - obmedzenú dňa 28.06.2025 v čase od 10:00 do 11:00. Návštevy navrhovateľky sú pre obmedzenú skôr zdrojom stresu a rozrušenia, ako radosti. Navrhovateľke bola niekoľkokrát ponúknutá možnosť stráviť s obmedzenou čas za určitých okolností, čo nevyužila. Mesto C. k svojej správe pripojilo oznámenie Zariadenia sociálnych služieb D., z ktorého vyplýva, že obmedzená bola na krátkodobom pobyte v domácnosti navrhovateľky v čase od 30.10.2024 do 03.11.2024, po návrate boli u nej badateľné zmeny správania a na ruke mala porušenú kožu zrejme dôsledkom sebapoškodzovania. V súvislosti s touto skutočnosťou opatrovník objednal obmedzenú na deň 06.02.2025 na vyšetrenie do psychologickej ambulancie G. C., G. Zo správy podpísanej psychologičkou J. J. vyplýva, že obmedzená je na úrovni stredne ťažkej duševnej zaostalosti, vyžaduje si dozor a pomoc kompetentnej osoby pri akýchkoľvek bežných úkonoch, jej schopnosť samostatného fungovania je nulová, nie je schopná efektívne riešiť bežné denné situácie, veľmi rýchlo u nej narastá vnútorné psychické napätie, ktoré nedokáže odvádzať efektívnym spôsobom - nemá dostatok sebaregulačných mechanizmov a prechádza k sebapoškodzovaniu. Na zvládnutie vznikajúcej záťaže potrebuje mať prítomnú osobu, voči ktorej má vytvorený stabilný a blízky vzťah, s ktorou sa necíti ohrozená. Psychologička neodporúča stretávanie obmedzenej s jej biologickou matkou bez dozoru a neodporúča sa stretávanie sa s biologickou matkou v prostredí, kde sa pozbavená necíti dostatočne bezpečne a stabilne, lebo je veľmi pravdepodobná rýchla dekompenzácia psychického stavu spojená so sebapoškodzovaním.

3. Z výpisu z účtu obmedzenej za obdobie od 15.08.2024 do 30.09.2025 vyplýva, že zdravotná poisťovňa Dôvera uhradila za poskytnuté zdravotné služby pre obmedzenú spolu 1.128,20 Eur. Okresné riaditeľstvo PZ v C., dopravný inšpektorát vedie obmedzenú naďalej ako vlastníčku osobného motorového vozidla DACIA DUSTER C., pričom ako držiteľka uvedeného vozidla evidujú navrhovateľku. Dňa 07.11.2025 J. K. L., všeobecný lekár pre dospelých okresnému súdu oznámil, že klinický stav pozbavenej je stabilizovaný, bez progresie. Dňa 20.11.2025 zákonná sudkyňa spolu s vyššou súdnou úradníčkou bez predchádzajúceho ohlásenia navštívili obmedzenú v Zariadení sociálnych služieb D. v G. - F.. Pozbavenú zastihli v spoločenskej miestnosti pri religióznej aktivite, neskôr ju personál na invalidnom kresle presunul do jej izby na prízemí. Počas návštevy bola obmedzená v čistom oblečení, učesaná, v jej izbe bolo čisto a teplo. Počas celého stretnutia, ktoré trvalo cez 1 hodinu, bola obmedzená usmievavá, dobre naladená; zosmutnela až keď sa jej opýtali na mamu - navrhovateľku. O mame sa vyjadrila, že je zlá. Rozveselila sa až keď sa jej spomenula teta H. (A.). Bolo vidieť, že personál má pozbavenú rád. Obmedzená pôsobila, že v zariadení je spokojná, dokonca šťastná. Zdravotne sa cíti dobre, nič ju netrápi. Je o ňu dobre postarané po každej stránke.

4. Na pojednávaní dňa 04.12.2025 navrhovateľka zotrvala na svojom návrhu v plnom rozsahu. Uviedla, že od 15.08.2024, kedy súd naposledy rozhodoval o jej návrhu, zmenilo sa to, že je zamestnaná, má zabezpečené bývanie. Dcéra má 33 rokov a je v zariadení s 80-ročnými. Dcéra je v zariadení nekludná, hryzie si do ruky. Hryzla si do ruky, lebo vedela, že ju ide vrátiť do „starobinca“. Keď bola doma, tak dcéra aj zavárala, aj spolu oberali jablká. Zistila, že dcéra bola hygienicky zanedbaná, dala ju do poriadku. Vie, čo je právny úkon, že mesto ako opatrovník hospodári s financiami pozbavenej - to ju nezaujíma; chce len dcéru domov, 4 roky nebola doma na Vianoce. Bez predvolania sa na pojednávanie dostavila sestra navrhovateľky H. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., D. XXX/XX, ktorá bola vypočutá ako svedok. Uviedla, že v lete spolu s navrhovateľkou navštívili obmedzenú, navrhovateľka ju volala, lebo samú ju za obmedzenou nechceli pustiť. Boli v izbe, i keď boli horúčavy, obmedzená bola pod perinou. Keď ich počula, začala revať, že chce ísť domov. Potom obmedzenú pretisli do záhrady. Boli tam 1 hodinu. Obidve s navrhovateľkou ovdoveli, chceli by byť spolu s obmedzenou aspoň na Vianoce. Obmedzená je jediným žijúcim dieťaťom z postihnutých detí, s ktorými sa kamarátila jej matka - navrhovateľka. Opatrovník na pojednávaní uviedol, že ustanovenie mesta za opatrovníka na právne úkony býva výnimočné, v závažných prípadoch, keď nemôže byť opatrovníkom niekto z rodiny. Nie je dôvod na zmenu opatrovníka. Mesto C. vykonáva všetky právne úkony, ktoré sa týkajú pozbavenej. Nikto navrhovateľke nezakazuje navštevovať svoju dcéru - obmedzenú, ale musí rešpektovať odporúčenie psychologičky. Teta H. A. navštevuje obmedzenú raz do mesiaca, voláva jej aj cez tablet. Ako opatrovník na právne úkony nezneužili svoje práva, neporušujú svoje povinnosti, preto navrhuje návrh navrhovateľky zamietnuť.

5. Okresný súd s poukazom na § 27 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 272 zákona
161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 276 CMP, § 277

č.
ods.

1, 2 CMP, § 217 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a vykonané dokazovanie rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku jeho rozhodnutia. Okresný súd Brezno rozsudkom č.k. 8Ps/17/2010-35 zo dňa 18.01.2011, právoplatným 01.03.2011 pozbavil A. B. spôsobilosti na právne úkony a za opatrovníka jej ustanovil navrhovateľku. Dňa 18.09.2017 Mesto C. signalizovalo okresnému súdu, že navrhovateľka ako opatrovník obmedzenej v tom čase riadne nevykonávala svoju funkciu opatrovníka pre právne úkony a tiež sa riadne nestarala o pozbavenú, ktorá nemala uspokojené základné potreby (hladná, smädná, pomočená). Okresný súd uznesením č.k. 8Ps/16/2017-8 zo dňa 18.09.2017 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým navrhovateľke uložil povinnosť zdržať sa vykonávania funkcie opatrovníka na právne úkony pre pozbavenú a dočasne uložil povinnosť vykonávať právne úkony za pozbavenú starej matke obmedzenej I. N., nar. XX.XX.XXXX. Po nariadení uvedeného neodkladného opatrenia došlo k zlepšeniu situácie, navrhovateľka začala riadne plniť funkciu opatrovníka pre pozbavenú, preto konanie vo veci samej o zmenu opatrovníka pre obmedzenú bolo uznesením č.k. 8Ps/16/2017-35 zo dňa 08.12.2017 zastavené. Okresný súd uznesením č.k. 1Ps/12/2020-10 zo dňa 02.12.2020 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil navrhovateľke ako vtedajšiemu opatrovníkovi povinnosť zdržať sa vykonávania funkcie opatrovníka na právne úkony pre obmedzenú a túto povinnosť dočasne uložil Mestu C., a to dovedty, pokiaľ nebude ustanovený opatrovník vo veci samej. Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 13CoP/1/2021-158 zo dňa 15.02.2021 potvrdil prvoinštančné rozhodnutie. Okresný súd rozsudkom č.k. 1Ps/12/2020-319 zo dňa 08.10.2021 zmenil rozsudok Okresného súdu Brezno č.k. 8Ps/17/2010-35 zo dňa 18.01.2011 tak, že obmedzenej ustanovil nového opatrovníka, a to Mesto C.. Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 15CoP/10/2022-391 zo dňa 23.03.2022 rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdil. S právoplatnosťou od 06.05.2022 sa Mesto C. stalo opatrovníkom obmedzenej na právne úkony. „Mesiac po právoplatnosti uvedeného rozsudku navrhovateľka doručila tunajšiemu súdu návrh, ktorým sa domáhala zmeny opatrovníka tak, aby za opatrovníka pozbavenej bola ustanovená ona. Tunajší súd uznesením č.k. 1Ps/8/2022-93 zo dňa 21.09.2022 návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol. Na základe dokazovania vykonaného v konaní značka 1Ps/8/2022 bolo skonštatované v uvedenom rozsudku, že nebol preukázaný žiadny dôvod uvedený v § 277 ods. 2 CMP na základe ktorého by súd mohol opatrovníka - Mesto C. odvolať a preto návrh navrhovateľky bol v celom rozsahu zamietnutý. Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Banskej Bystrici, uznesením č.k. 11CoP/44/2022-125 zo dňa 14.12.2022 rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdil. Uznesenie ktorým bol návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietnutý nadobudlo právoplatnosť dňom 27.01.2023. Pár mesiacov po nadobudnutí právoplatnosti uvedeného rozhodnutia navrhovateľka dňa 10.11.2023 doručila tunajšiemu súdu nový návrh zaregistrovaný pod zn. 32Ps/18/2023, ktorým sa v podstate domáhala toho istého ako v konaní zn. 1Ps/8/2022. V konaní zn. 32Ps/18/2023 sa súd zamerl najmä na preukázanie skutočností odôvodňujúcich zmenu opatrovníka za obdobie od 27.01.2023. Rozsudkom č.k. 32P/18/2023-147 zo dňa 15.08.2024, súd návrh navrhovateľky zamietol. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 10.09.2024. Dňa 14.07.2025 navrhovateľka podala rovnaký návrh, ako predtým (1Ps/8/2022, 32Ps/18/2023) - domáhala sa, aby namiesto Mesta C. ona bola pozbavenej - svojej dcére ustanovená za opatrovníka na právne úkony. Nakoľko ide o konanie vo veci v ktorej život prináša zmeny súd vec nepovažoval za res judicata; v konaní zn. 8Ps/10/2025 sa zamerl najmä na preukázanie skutočností odôvodňujúcich zmenu opatrovníka existujúcich od posledného rozhodnutia t.j. od 15.08.2024.“

6. V tomto konaní okresný súd zistil, že A. B. je obmedzená v spôsobilosti na právne úkony. Za opatrovníka na právne úkony jej bolo ustanovené Mesto C.. Od 18.01.2021 je umiestnená v Zariadení sociálnych služieb D. G. - F. (predtým DSS D. G. - F.). Je slobodná. Jej pravidelný príjem predstavuje invalidný dôchodok vo výške 479,50 Eur. Za pobyt a služby v zariadení uhrádza mesačne 501,00 Eur. Z jej invalidného dôchodku jej musí zostať vreckové, ktoré je použité na úhradu jej osobných potrieb a jeho suma je uložená na depozitnom účte založenom v zariadení. S vreckovým na účte hospodári zariadenie so súhlasom opatrovníka. Je vlastníčkou osobného automobilu DACIA DUSTER, EVČ: C. XXXXX, ktoré užíva navrhovateľka. Podľa potvrdenia J. K. L., všeobecného lekára pre dospelých, ambulancia D., obmedzená je v jeho starostlivosti od začiatku, ako bola prijatá do zariadenia, jej klinický stav je stabilizovaný bez progresie. Zdravotná poisťovňa Dôvera uhradila za zdravotnú starostlivosť obmedzenej za obdobie od 15.08.2024 do 30.09.2025 spolu sumu 1.128,20 Eur. Skutočný záujem o obmedzenú prejavuje jej teta zo strany otca H. A., ktorá aktívne spolupracuje s opatrovníkom na právne úkony - Mestom C., ako aj so zariadením, v ktorom je obmedzená umiestnená. Obmedzenú navštevuje aj stará mama I. B.. Obmedzená po krátkodobom pobyte v domácnosti navrhovateľky od 30.10.2024 do 03.11.2024 sa do zariadenia vrátila s poškodenou kožou na ruke - sebapoškodzovanie, v dôsledku čoho psychologička odporúča stretávanie navrhovateľky s obmedzenou v prítomnosti dozoru a v prostredí,

v ktorom sa obmedzená cíti bezpečne a stabilne. V roku 2025 navrhovateľka spolu so svojou sestrou navštívila obmedzenú v zariadení 1-krát. V zmysle § 276 CMP, súd odvolá opatrovníka z výkonu funkcie na jeho návrh. Súčasný opatrovník na právne úkony obmedzenej návrh na svoje odvolanie nepodal. Podľa § 277 ods. 2 CMP, súd opatrovníka odvolá ak stratí spôsobilosť na výkon funkcie, porušuje povinnosti, zneužíva svoje práva alebo z iných vážnych dôvodov. Ani v tomto konaní, tak isto ako v predchádzajúcich konaniach (sp.zn. 1Ps/8/2022, 32Ps/18/2023), okresný súd nezistil, že by opatrovník - Mesto C. stratil spôsobilosť na výkon svojej funkcie, v konaní nebolo zistené, že by Mesto C. zneužívalo svoje práva opatrovníka na právne úkony obmedzenej. Mesto C. riadne vykonáva funkciu opatrovníka pozbavenej na právne úkony. Okresný súd v tomto konaní nezistil ani žiadne iné vážne dôvody, pre ktoré by mal byť opatrovník - Mesto C. zmenený. Mesto C. nad rámec povinností vyplývajúcich z funkcie opatrovníka na právne úkony pravidelne navštevuje obmedzenú, celkovo sa o ňu zaujíma, ako o človeka. Dôvody, ktorými navrhovateľka odôvodňuje zmenu opatrovníka pre obmedzenú, a to, že ju chce mať doma, že je jej matka, nie sú relevantnými zákonnými dôvodmi na zmenu opatrovníka. Okresný súd návrh navrhovateľky na zmenu opatrovníka zamietol celkom.

7. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že zmenu opatrovníka navrhovateľka odôvodňuje tým, že ako biologická matka chce mať vo svojej domácnosti pozbavenú, ktorá je jej biologickou dcérou. Z opatrovníckeho spisu, podľa zistení okresného súdu, vyplýva, že v minulosti, keď bola obmedzená v domácnosti navrhovateľky (r. 2017, 2020), táto nevykonávala osobnú starostlivosť o pozbavenú riadne - pozbavená bola hladná, smädná pomočená. Samotná stará matka obmedzenej I. N. upozornila príslušné inštitúcie, že matka (v tejto veci navrhovateľka) upiera obmedzenej základné potreby a necháva ju v neľudských podmienkach aj niekoľko dní po sebe (ods. 2. rozhodnutia Okresného súdu Brezno sp.zn. 1Ps/12/2020). V tom čase opatrovníkom na právne úkony bola navrhovateľka. Pre jej zlyhanie v starostlivosti o obmedzenú bolo za nového opatrovníka na právne úkony pre obmedzenú ustanovené Mesto C.. O tom, ako terajší opatrovník zabezpečuje starostlivosť o pozbavenú, ako sa obmedzená v zariadení cíti, či opatrovník na právne úkony vykonáva všetky právne úkony potrebné na všestranné zabezpečenie potrieb obmedzenej, sa okresný súd priamo presvedčil počas vopred neohlásenej návštevy a výsluchu obmedzenej dňa 20.11.2025. Okresný súd priamo zistil, že o obmedzenú je všestranne dobre postarané, obmedzená je v zariadení šťastná, opatrovník si riadne plní svoju funkciu. Navrhovateľka môže obmedzená navštevovať v zariadení za dodržania podmienok stanovených psychologičkou. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol v súlade s § 52 a nasledujúcich CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Okresný súd v konaní nezistil žiadne skutočnosti, pre ktoré by priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov považoval za spravodlivé. Takejto náhrady trov konania sa nikto z účastníkov ani nedomáhal.

8. Proti tomu rozsudku podala odvolanie matka obmedzenej v svojprávnom v celom rozsahu navrhovateľka (ďalej aj len „odvolateľka“), pretože ho považuje za vecne nesprávny, jednostranný, založený na neúplne zistenom skutkovom stave a na nesprávnom právnom posúdení veci. Žiadala, aby odvolací súd rozhodol vo veci a nevracal ju späť na okresný súd, keďže ide o konanie, ktoré sa neprímerane vlečie už viac než päť rokov a má vážne a dlhodobé následky na ich rodinný život, na psychický a zdravotný stav jej dcéry. Základné skutočnosti, ktoré okresný súd nesprávne vyhodnotil, spočívali v tom, že obmedzená v svojprávnom nie je maloleté dieťa, ale 33-ročná dospelá osoba so zdravotným postihnutím zbavená spôsobilosti na právne úkony, ktorá sa nevie sama brániť. Napriek tomu je s ňou, podľa odvolateľky, v konaní zaobchádzané ako s objektom, nie ako s osobou s právami, citovými väzbami a rodinným zázemím. Má živú biologickú matku, domov a rodinné prostredie a napriek tomu je už takmer päť rokov umiestnená v zariadení pre seniorov, čo považovala odvolateľka za neprímerané, necitlivé a v rozpore s princípom najlepšieho záujmu chránenej osoby a tiež za vyňatie z rodinného prostredia. Spochybňovala spôsob, akým bola odobratá dňa 19.09.2020 na základe návrhu jej matky I. N., ktorá však v novembri 2020 zomrela. Pojednávanie sa nikdy riadne neuskutočnilo a po smrti I. N. mal byť návrh zastavený a obmedzená v svojprávnom mala byť vrátená k navrhovateľke. Namiesto toho sa konanie umelo predlžovalo a rozširovalo, pričom sa neustále vracajú tvrdenia z minulosti dokonca z rokov 2017 a staré, ktoré nemajú, podľa navrhovateľky, súvis so súčasným stavom. Jej matka je v rozsudku opakovane spomínaná spôsobom, ktorý považovala za neprípustný, keď sa nemôže brániť a tvrdenia o ich vzťahu nezodpovedali realite.

9. V odvolaní navrhovateľka uviedla, že jedným z hlavných dôvodov zásahu do ich rodinného života bolo tvrdenie o jej údajnom požívaní alkoholu. Toto tvrdenie nikdy nebolo preukázané žiadnym dôkazom, napriek tomu je opakovane používané proti nej. Predmetom tohto konania však nemá byť jej osoba, ale schopnosť Mesta C. riadne vykonávať opatrovníctvo. Psychologická správa, o ktorú sa okresný súd opieral, bola vyhotovená na prvom a jedinom „sedení“, bez jej prítomnosti, pričom psychologička videla

obmedzenú v svojprávnom prvý a posledný raz. Napriek tomu obsahuje záver, že sa neodporúča kontakt s biologickou matkou, čo považuje odvolateľka za odborné i ľudsky neudržateľné. K obmedzovaniu kontaktu s dcérou uviedla, že k dcére môže ísť len pod dohľadom, pri návštevách je verbálne napádaná, že tam nemá čo robiť. Tvrdenia, že sa obmedzená v svojprávnom vyjadrila, že je v zariadení šťastná a že mama je zlá, považovala za účelové, keďže obmedzená v svojprávnom nevie súvislú reč a používa len niekoľko naučených slov.

10. Odvolateľka v odvolaní namietala, že obmedzenej v svojprávnom boli vytrhané všetky zuby v celkovej narkóze. Pred umiestnením do zariadenia mala chrup zachovaný a chodila pravidelne k zubárovi. Dňa 17.06.2023 ju navštívila a našla ju samú na izbe, s horúčkou, opuchnutú, plačúcu a sediacu v invalidnom vozíku. O tejto skutočnosti má fotodokumentáciu. Osoba H. A. nie je rodičom, ani zákonným zástupcom obmedzenej v svojprávnom. Napriek tomu má v konaní dominantné postavenie, pravidelne vypovedá v prospech Mesta C. a zasahuje do rodinného života, čo je neprípustný zásah podľa čl. 41 Ústavy SR a Čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv. V rozsudku sa uvádza, že odvolateľka mala byť informovaná o zdravotnom stave dcéry emailmi, čo nie je pravda. Za celé obdobie jej pobytu v zariadení jej nebol doručený jediný email o jej zdravotnom stave. Navrhla, aby Mesto C. preukázalo, aké konkrétne informácie jej poskytovalo. Ako dôkaz navrhla email J. O. A., vedúcej odboru Mesta C., ktorý ilustruje spôsob komunikácie a prístup opatrovníka k veci. Počas pobytu obmedzenej v svojprávnom zomrel jej manžel, ktorý sa o ňu dlhé roky staral, mal ju rád a nebolo mu umožnené sa s ňou ani rozlúčiť, čo považovala za mimoriadne necitlivé. Dcéra bola v minulosti dvakrát doma, vyjadrila spokojnosť a vôľu zostať s matkou, napriek tomu jej ďalší pobyt doma nebol umožnený. Počas 28 rokov sa o dcéru starala ona spolu s manželom bez systémovej pomoci štátu. Navrhla, aby odvolací súd rozhodol tak, že opatrovníctvo sa vracia biologickému matke, prípadne rozhodol spôsobom, ktorý umožní obmedzenej v svojprávnom návrat do domáceho prostredia.

11. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380 a § 378 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

12. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci. Odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu odchýliť. Napadnutý rozsudok okresného súdu považuje odvolací súd za vecne správny. Súdom prvej inštancie v rozsudku uviedol skutkový stav, z ktorého vychádzal a z tohto skutkového stavu vychádza aj odvolací súd bez toho, aby tento skutkový stav opätovne uvádzal vo svojom rozhodnutí. Rovnako odvolací súd neopakuje právne závery, ktoré uviedol súd prvej inštancie v svojom rozhodnutí. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe „Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzujúcim rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/98/2018 zo dňa 29.01.2020). „Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok“ (Ústavný súd SR vo veciach sp.zn. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

14. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo účastníka na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani, aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov. Za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že súd zistí po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení skutkový (skutočný) stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodne za predpokladu, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O svojvôli pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel

alebo význam. Stručne možno zhrnúť, že odlišný názor účastníka konania vo vzťahu k hodnotiacemu úsudku súdu nečiní rozsudok nepreskúmateľným ani nezákonným. Napokon je potrebné dodať, že terajšia právna úprava vyplývajúca z Civilného sporového poriadku, konkrétne z § 387 ods. 3, umožňuje odvolaciemu súdu zaoberať sa vo vlastnom odôvodnení rozhodnutia aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie, z čoho vyplýva, že zákonodarca čiastočnú neodôvodnenosť rozhodnutia nepovažuje za takú vadu konania, ktorá by účastníkom konania odnímalala možnosť konať na súde, a to obzvlášť s poukazom i na ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, v rámci ktorého odvolací súd nie je viazaný jednak odvolacími dôvodmi a ani rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

15. Navrhovateľka v podanom odvolaní žiada zmenu opatrovníka pre opatrovanú z dôvodu, že terajší opatrovník svoje povinnosti nevykonáva v súlade so záujmami osoby obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony.

16. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i argumenty predostreté v odvolacom konaní odvolateľkou bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky, za daných skutkových okolností, na zmenu opatrovníka osobe obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony.

17. Podľa § 27 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, zákonným zástupcom fyzickej osoby, ktorú súd rozhodnutím pozbavil spôsobilosti na právne úkony alebo ktorej spôsobilosť na právne úkony súd rozhodnutím obmedzil, je súdom ustanovený opatrovník. Ak sa za opatrovníka nemôže ustanoviť príbuzný fyzickej osoby ani iná osoba, ktorá spĺňa podmienky pre ustanovenie za opatrovníka, ustanoví súd za opatrovníka orgán miestnej správy, prípadne jeho zariadenie, ak je oprávnené vystupovať svojím menom.

18. Procesný predpis, ktorým je Civilný mimosporový poriadok, upravuje povinnosti opatrovníka v ustanovení § 275 nasledovne: „Súdom ustanovený opatrovník vykonáva svoje práva a povinnosti riadne a dbá na pokyny súdu.“ Povinnosti opatrovníka sú určené individuálne v súdnom rozhodnutí. Opatrovník má spĺňať morálne, osobnostné predpoklady, zdravotné predpoklady, nie je vylúčené zváženie takých predpokladov, ako je finančné zabezpečenie opatrovníka (trvalý príjem), bydlisko opatrovníka, vzájomné vzťahy, prípadná kolízia záujmov, vzťahy v rámci príbuzenského pomeru, vyhodnotenie osobitných odborných predpokladov, ale tiež súhlas s výkonom práv a povinností z tejto funkcie vyplývajúcich. (zdroj: Smyčková a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, 784 s.)

19. Podľa § 277 ods. 1 a 2 Civilného mimosporového poriadku, súd dohliada na spôsob výkonu funkcie opatrovníka. Súdom opatrovníka odvolá, ak stratí spôsobilosť na výkon funkcie, porušuje povinnosti, zneužíva svoje práva alebo z iných vážnych dôvodov.

20. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje, že súd prvej inštancie je povinný v každom konaní, ktoré sa dotýka osoby obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony, ktorá je teda slabším subjektom právneho vzťahu, venovať náležitú pozornosť. Súdom má povinnosť zasiahnuť v prípade, ak zistí, že ustanovený opatrovník neplní svoju funkciu vôbec alebo ju plní celkom nedostatočne. V takomto prípade súd zasiahne a opatrovníka funkcie zbaví.

21. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ustanovenie opatrovníka z okruhu osôb v príbuzenskom pomere má zásadne prednosť pred inou alternatívou. U týchto osôb je predpoklad, že medzi nimi existujú určité bližšie, osobné, citové a emotívne väzby, založené na príbuzenskom alebo inom obdobnom, blízkom, či rodinnom pomere. Povinnosť i oprávnenie vykonávať funkciu opatrovníka je tak ponímané osobnejšie a je preto aj v záujme spoločnosti, aby plnením funkcie opatrovníka, za predpokladu, že je vykonávaná zodpovedne a svedomito, bola v prvom rade poverená fyzická osoba, blízka osobe obmedzenej v spôsobilosti na právne úkony. Pre naplnenie účelu inštitútu opatrovníctva a jeho riadny a zodpovedný výkon treba však predpokladať, že opatrovník s výkonom tejto funkcie súhlasí. Ustanovenie právnickej osoby za opatrovníka má mať v zásade len výnimočný charakter, a to až v prípade, že ak žiadna fyzická osoba nie je schopná alebo ochotná túto funkciu zodpovedne vykonávať, alebo nemá na to vytvorené všetky predpoklady. Ak má súd za to, že je vhodné ustanoviť za opatrovníka právnickú osobu, je povinný riadne a presvedčivo odôvodniť, prečo za opatrovníka ustanovil práve právnickú osobu a prečo nie je možné do tejto funkcie ustanoviť žiadnu fyzickú osobu. Pri ustanovení právnickej osoby do tejto funkcie ide o tzv. verejného opatrovníka, ktorý vykonáva svoju funkciu prostredníctvom svojich pracovníkov na základe rozhodnutia súdu a v súlade s vymedzením úloh miestnej štátnej správy a jej zariadení. Podľa zásad doterajšej súdnej praxe pre ustanovenie za opatrovníka nie je rozhodujúca okolnosť, či v tomto zariadení sú vytvorené všetky organizačné predpoklady na výkon funkcie opatrovníka, a či orgán štátnej alebo miestnej správy má pre to vytvorené

podmienky. Ustanovenie orgánu miestnej správy za opatrovníka občana nie je viazané na súhlas tohto orgánu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie č. R5/1986, v zmysle ktorého je povinnosťou súdu, aby neodkladne ustanovil opatrovníka občanovi obmedzenému spôsobilosti na právne úkony, ak sa nepodarilo nájsť vhodného občana pre túto funkciu, orgán miestnej štátnej správy, alebo jeho zariadenie, pokiaľ má právnu subjektivitu. V zmysle judikátu R 4/1999 ustanovenie verejného opatrovníka nie je viazané na jeho súhlas.

22. Pripomína odvolací súd na tomto mieste, že rozhodnutie, ktorým je osoba obmedzená v spôsobilosti na právne úkony, predstavuje obmedzenie jeho základných práv garantovaných v Listine základných práv a slobôd. Obmedzenie spôsobilosti na právne úkony je teda vždy rozhodnutím štátu, ktorým štát vstupuje do autonómneho priestoru jednotlivca, pričom je to práve štát, ktorý nesie plnú zodpovednosť za to, že za trvania tohto obmedzenia sa žiadnym spôsobom nezhorší postavenie jednotlivca.

23. Opatrovaná bola rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 8Ps/17/2010-35 zo dňa 18.01.2011, právoplatným dňa 01.03.2011 obmedzená v svojprávnosti. Odvolací súd dáva do pozornosti, že ods. 19. až 26. odôvodnenia napadnutého rozsudku dávajú ucelený obraz o vzťahu opatrovanej s matkou, na ktoré sa na tomto mieste už len odkazuje.

24. Odvolací súd uvádza, že aj keď ustanovenie opatrovníka z okruhu osôb v príbuzenskom pomere má prednosť pred inou alternatívou (tak ako uviedol i v ods. 21. tohto rozhodnutia), tak v tomto prípade, vzhľadom na osobitosti prejednávanej veci, súd prvej inštancie venoval náležitú pozornosť preskúmaniu dôvodov, či doterajší opatrovník - právnická osoba naďalej spĺňa predpoklady pre výkon tejto funkcie pre opatrovanú. Aj keď medzi navrhovateľkou a opatrovanou je blízky príbuzenský vzťah (matka a dcéra), tak len tento, vzhľadom na ods. 19. až 26. odôvodnenia napadnutého rozsudku, nedával, bez ďalšieho, základ pre zmenu opatrovníka. V zmysle § 277 ods. 2 CMP nielen okresný súd, ale ani odvolací súd nezistil, že by opatrovník pri výkone svojej funkcie porušil povinnosti, či zneužil svoje práva voči opatrovanej.

25. Odvolacie námietky navrhovateľky neboli vo vyvolanom odvolacom konaní vyhodnotené ako dôvodné, pretože okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na spoľahlivé zistenie skutkového stavu a správne aplikoval § 276 a § 277 ods. 2 CMP. Súčasný opatrovník Mesto C. spĺňa všetky zákonné kritériá pre výkon funkcie a v konaní nebol zistený žiadny dôvod na jeho odvolanie. Zákonná úprava a ustálená judikatúra pritom jasne stanovujú, že zmena opatrovníka je výnimočný zásah, ktorý musí vyplývať z preukázania straty spôsobilosti opatrovníka, prípadne porušovania povinností, zneužívania práv alebo z existencie iného vážneho dôvodu. Odvolací súd, po vykonaní odvolacieho prieskumu, konštatuje, že nič z uvedeného preukázané nebolo, čo korešponduje s ustálenou judikatúrou, ktorá zdôrazňuje, že súdom ustanovený opatrovník „vykonáva svoje práva a povinnosti riadne a dbá na pokyny súdu“ (§ 275 CMP), pričom jeho výmena je prípustná len vtedy, ak výkon jeho funkcie objektívne ohrozuje záujmy opatrovaného.

26. Ak odvolateľka argumentuje tým, že ako biologická matka chce mať pozbavenú v domácej starostlivosti, tak táto námietka nemohla byť vyhodnotená ako právne relevantná, keďže biologické rodičovstvo, bez ďalšieho, nepredstavuje právny nárok na výkon opatrovníckej funkcie. Opatrovníkom z príbuzných môže byť ten, u ktorého sú väčšie predpoklady chrániť záujmy zastúpeného, ak tieto predpoklady chýbajú, alebo boli v minulosti závažným spôsobom narušené, súd musí uprednostniť obec ako neutrálneho a stabilného opatrovníka. Navrhovateľka počas predchádzajúceho výkonu starostlivosti o pozbavenú zanedbávala jej základné životné potreby, čo viedlo až k potrebe zásahu inštitúcií a zmene opatrovníka. Navrhovateľka odvolaním tieto zásadné skutočnosti nevyvrátila a ani nepreukázala, že by jej opatrovnícka spôsobilosť bola obnovená, alebo odbornou potvrdená. Naopak, aj posledný krátky pobyt pozbavenej v jej domácnosti viedol k sebapoškodzovaniu pozbavenej, pričom psychologická správa odporučila stretávanie výlučne za prítomnosti dozoru. Takýto odborný záver vytvára, opäť, jasný obraz o tom, že návrat do domáceho prostredia navrhovateľky by mohol ohroziť psychický stav pozbavenej.

27. Okresný súd, správne podľa odvolacieho súdu, vyhodnotil aj aktuálny stav starostlivosti v zariadení, pričom pri osobnej, neohlásenej návšteve sa presvedčil o dobrej úrovni starostlivosti, spokojnosti pozbavenej a riadnom výkone funkcie opatrovníka. Ani tvrdenia navrhovateľky o finančných otázkach neobstáli. Vreckové pozbavenej je vedené na depozitnom účte, s ktorým sa nakladá so súhlasom opatrovníka, pričom navrhovateľka neuviedla žiadnu konkrétnu nezrovnalosť. Judikatúra Najvyššieho súdu SR zdôrazňuje, že obec môže byť ustanovená za opatrovníka tam, kde nie je vhodná fyzická osoba – príbuzný, pričom pri obciach súd disponuje vyššou istotou transparentnosti hospodárenia oproti fyzickým osobám. Subsidiárna úloha obce ako opatrovníka je výslovne potvrdená tým, že ak nie je vhodný príbuzný, za opatrovníka sa ustanoví orgán miestnej správy. Základným kritériom je ochrana opatrovanej a jej najlepší záujem, nie preferencia a subjektívne želania rodinných príslušníkov.

28. Odvolací súd zvyrazňuje, že Ústavný súd SR stabilne konštatuje, že súd musí prihliadať na najlepší záujem zraniteľnej osoby a má široký priestor pre uváženie spôsobu, akým je tento záujem chránený, teda zmena opatrovanej by bola prípustná len vtedy, keď súčasné usporiadanie reálne neumožňuje napĺňať základné potreby opatrovanej; v opačnom prípade by zásah do stabilného opatrovníckeho prostredia nebol v súlade s ústavnými princípmi ochrany ľudskej dôstojnosti a osobnej integrity.

29. V preskúvanom prípade okresný súd zistil, ktoré zistenie, i podľa odvolacieho súdu, zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania, že opatrovníctvo vykonávané Mestom C. je odborné, stabilné, kontrolované a opatrovanec je v prostredí, kde sa cíti bezpečne a spokojne. Odvolateľka nepreukázala, že ňou uvádzaná domáca starostlivosť by bola pre pozbavenú bezpečnejšia, zdravšia alebo kvalitnejšia. Judikatúra Najvyššieho súdu ČR aj SR navyše dlhodobo uvádza, že pri výbere opatrovníka treba posudzovať aj mieru konfliktov, stabilitu prostredia, schopnosť reprezentovať záujmy opatrovanej vo vzťahu k inštitúciám a odborným službám a vyhodnocovať riziká, ktoré nemožno ignorovať len preto, že osoba je príbuzným, ktorý princíp sa plne premieťa do rozhodnutia o ustanovení obce ako opatrovníka, ktoré je aprobované vždy, keď preukázateľne nemožno očakávať, že príbuzný bude schopný riadne zabezpečiť komplexnú starostlivosť. Úplnosť skutkových zistení a presvedčivosť hodnotenia vykonaných dôkazov v napadnutom rozhodnutí je zrejmá aj z toho, že okresný súd preveril aktuálny stav priamo v zariadení a zároveň mal k dispozícii objektívne podklady o priebehu predchádzajúcich zlyhaní navrhovateľky. Takáto kombinácia dôkazov je v opatrovníckych veciach štandardom a zodpovedá požiadavkám na zistenie skutočného stavu veci podľa CMP.

30. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

31. Odvolací súd v závere zdôrazňuje, že inštitút pozbavenia alebo obmedzenia spôsobilosti na právne úkony je zásahom do základných práv a slobôd (tiež zásahom do súkromia fyzickej osoby), ktorý musí byť primeraný sledovanému cieľu, musí byť čo najužší, t.j. len v nevyhnutnej miere. K inštitútu obmedzenia spôsobilosti na právne úkony treba zdôrazniť, že jeho zákonná úprava a doterajšia prax súdov je determinovaná ústavným a medzinárodnoprávnym rozmerom, ktorý je pre rozhodovaciu činnosť všeobecných (vnútroštátnych) súdov podstatným, keďže pri interpretácii § 10 Občianskeho zákonníka je vždy potrebné vziať do úvahy ústavný rozmer zbavovania, lebo obmedzovania spôsobilosti na právne úkony, ktorým je predovšetkým rešpektovanie súkromia a ľudskej dôstojnosti fyzickej osoby (človeka). V medziach ústavného významu práv človeka pri ich zbavení, alebo obmedzení sa ex constitutione primárne sleduje záujem dotknutého človeka a až následne záujem verejný, či tretích osôb. Nie je prípustné, aby v týchto prípadoch došlo k preferovaniu verejného záujmu a záujmu tretích osôb na úkor záujmu dotknutej osoby (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/276/2014).

32. Vychádzajúc z prezentovaných úvah sa odvolací súd stotožnil s určujúcim záverom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia. Vzhľadom na skutkové okolnosti okresný súd podľa zistení odvolacieho súdu v dostatočnom rámci zohľadnil i skutočnosti, špecifiká v prejednávanej veci, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP. Súdom prvej inštancie zvolenej argumentácii okresného súdu, podľa zistení odvolacieho súdu, nemožno nič z hľadiska jej racionálnosti, dostatočnosti, či vo svetle naplnenia zmyslu a účelu ochrany záujmov A. B., nar. XX.XX.XXXX, vytknúť.

33. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 a § 55 CMP, kedy nevzhladol dôvod pre priznanie trov odvolacieho konania niektorému z účastníkov konania.

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.